BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. vasario 4 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Vaizdinio Bendrijos prekių ženklo „STICK MiniMINI Beretta“ paraiška — Ankstesnis žodinis Bendrijos prekių ženklas MINI WINI — Santykinis atmetimo pagrindas — Galimybės supainioti nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas — Reglamento (EB) Nr. 216/96 8 straipsnio 3 dalis“

Byloje T-247/14

Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG, įsteigta Ėdevechte (Vokietija), atstovaujama advokato S. Labesius,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Poch,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Salumificio Fratelli Beretta SpA, įsteigta Barzanò (Italija), atstovaujama advokatų G. Ghisletti, F. Braga ir P. Pozzi,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2014 m. vasario 14 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1159/2013-4), susijusio su protesto procedūra tarp *Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG* ir *Salumificio Fratelli Beretta SpA*,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen (pranešėjas), teisėjai F. Dehousse ir A. M. Collins,

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. balandžio 17 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. rugpjūčio 26 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. rugpjūčio 12 d.,

* Proceso kalba: anglų.

susipažinęs su ieškovės dubliku, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. lapkričio 5 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies tripliku, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2015 m. sausio 28 d.,

atsižvelgęs į tai, kad bylos šalys per mėnesį po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, todėl, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo pranešimu ir taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135a straipsnį, nusprendęs priimti sprendimą nevykdant žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2011 m. birželio 22 d. įstojusi į bylą šalis *Salumificio Fratelli Beretta SpA* pagal 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1) pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašyta įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

3 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašyta registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 29 ir 43 klasėms ir atitinka šį aprašymą:

— 29 klasė: „Mėsa, paukštiena ir žvėriena“,

— 43 klasė: „Maisto ir gėrimų parūpinimo paslaugos (maitinimas)“.

4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2011 m. liepos 26 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 2011/139.

5 2011 m. spalio 24 d. ieškovė *Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co KG.*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsniu, pateikė protestą dėl prašomos prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms ir paslaugoms.

6 Protestas buvo grindžiamas ankstesniu žodiniu Bendrijos prekių ženklu MINI WINI, kurio paraiška pateikta 2003 m. liepos 31 d. ir kuris įregistruotas 2005 m. kovo 2 d. numeriu 3297835.

7 Prekės, kurioms skirtas ankstesnis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, priskiriamos, be kita ko, prie 29 klasės ir atitinka tokį aprašymą: „Mėsa ir mėsos gaminiai, mėsos ir mėsos gaminių konservai, žuvis, paukštiena ir žvėriena, taip pat ir paruošta vartoti, konservuota, marinuota ir šaldyta; mėsos ekstraktai; drebučiai, mėsos drebučiai; paruoštų patiekalų, daugiausia sudarytų iš daržovių ir (arba) mėsos ir (arba) grybų ir (arba) mėsos gaminių ir (arba) riešutų ir (arba) bulvių ir (arba) raugintų kopūstų ir (arba) vaisių, konservai; daržovių ir grybų konservai, paruoštos sriubos; daržovių pastos; konservuoti maisto produktai, tam tikrais atvejais taip pat skirti įdėti į mikrobangų krosnelę; paruošti patiekalai, kuriuos galima virti arba vartoti, arba taip pat įdėti į mikrobangų krosnelę, daugiausia sudaryti iš mėsos ir mėsos gaminių, žuvies, paukštienos ir žvėrienos, grybų, daržovių, ankštinių daržovių, bulvių ir (arba) raugintų kopūstų; dešrainiai; mėsos gaminiai tešloje; salotos.“

8 Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu pagrindu.

9 2013 m. balandžio 30 d. sprendimu Protestų skyrius iš dalies patenkino protestą, visų pirma, dėl 29 klasės prekių „mėsa, paukštiena ir žvėriena“. Pirma, jis manė, kad, kalbant apie „mėsos gaminius“, t. y. vienintelę prekę, dėl kurios, jo nuomone, ieškovė įrodė savo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, yra galimybė supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas. Antra, kalbant apie 43 klasės paslaugas, reikia pasakyti, kad jis atmetė protestą, nes minėtos paslaugos ir prekė, kurioms prekių ženklo naudojimas buvo įrodytas, nepanašios.

10 2013 m. birželio 21 d. įstojusi į bylą šalis, vadovaudamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė apeliaciją VRDT dėl Protestų skyriaus sprendimo.

11 2014 m. vasario 14 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba patenkino apeliaciją ir panaikino Protestų skyriaus sprendimą.

12 Visų pirma Apeliacinė taryba pripažino nepriimtinais ieškovės reikalavimus pakeisti Protestų skyriaus sprendimą dėl 43 klasės paslaugų, nes jomis išplečiama apeliacijos apimtis ir neįvykdomos Reglamento N. 207/2009 60 straipsnyje išvardytos sąlygos. Visų antra, ji manė, kad, kalbant apie 29 klasės prekes, nėra galimybės, kad atitinkama visuomenė supainios prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, nes jie panašūs tik dėl apibūdinamojo elemento „mini“.

Šalių reikalavimai

13 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

14 VRDT Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

15 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės jos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

16 Ieškiniui pagrįsti ieškovė nurodo du pagrindus, susijusius su, pirma, iš dalies pakeisto 1996 m. vasario 5 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 216/96, nustatančio Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklai ir dizainas) apeliacinių tarybų darbo tvarką (OL L 28, p. 11; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t. p. 221), 8 straipsnio 3 dalies pažeidimu ir, antra, su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

Dėl (ieškinio) pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 216/96 8 straipsnio 3 dalies pažeidimu

17 Pirmiausia primintina, kad įstojusi į bylą šalis pateikė Apeliacinei tarybai apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo. Vykstant apeliacinei procedūrai ieškovė, kaip priešinga šalis, pateikė pastabas dėl reikalavimų pakeisti minėtą sprendimą dėl 43 klasės paslaugų. Apeliacinė taryba pripažino, kad šie reikalavimai nepriimtini.

18 Šiuo ieškiniu ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą pažeidus Reglamento Nr. 216/96 8 straipsnio 3 dalį dėl to, kad jos reikalavimai pakeisti Protestų skyriaus sprendimą buvo pripažinti nepriimtinais. Iš tikrųjų, remiantis šia nuostata, ji primena, kad, „nagrinėjant bylą *inter partes* tvarka, atsakovas savo atsiliepime gali siekti ginčijamo sprendimo panaikinimo ar pakeitimo tuo pagrindu, kuris nebuvo nurodytas apeliacijoje“, ir kad „tokie pagrindai netenka galios, jeigu apeliantas nutraukia bylos nagrinėjimą“. Priešingai, nei, atrodo, Apeliacinė taryba mano ginčijamo sprendimo 21 punkte, minėta nuostata nėra nesuderinama su Reglamentu Nr. 207/2009. Galiausiai ieškovė mano, kad, jeigu jos reikalavimai pakeisti Protestų skyriaus sprendimą būtų pripažinti priimtinais, jie turėtų pasekmių bylos esmei.

19 VRDT pripažino, kad apeliacinės tarybos nevienodai aiškina Reglamento Nr. 216/96 8 straipsnio 3 dalį. Šiuo klausimu ji atkreipia Bendrojo Teismo dėmesį į 2011 m. balandžio 7 d. Sprendimą *Intesa Sanpaolo / VRDT – MIP Metro (COMIT)* (T-84/08, Rink., EU:T:2011:144). Vis dėlto ji mano, kad nebūtina išspręsti šio klausimo, nes, pirma, ieškovės reikalavimai dėl atitinkamų paslaugų nebuvo iš esmės patenkinti ir, antra, ieškovės teisės į gynybą nebuvo pažeistos.

20 Įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad Apeliacinė taryba teisingai aiškino Reglamentą Nr. 216/96 pagal Reglamentą Nr. 207/2009 ir pripažino nepriimtinais reikalavimus, kuriuos ieškovė išdėstė pateikdama savo pastabas.

21 Pirma, reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 26 punkte nusprendė Apeliacinė taryba, Reglamento Nr. 216/96 8 straipsnio 3 dalies formuluotėje neužsimenama apie „prašymus“, kurie reikštų prašymą pateikti naudojimo įrodymų, prašymą sustabdyti arba prašymą surengti posėdį.

22 Pagal teismo praktiką, iš Reglamento Nr. 216/96 8 straipsnio 3 dalies formuluotės matyti, kad, vykstant procedūrai Apeliacinėje taryboje, atsakovė gali savo pastabose įgyvendinti savo teisę ginčyti skundžiamą sprendimą. Jos kaip atsakovės statusas leidžia jai ginčyti Protestų skyriaus sprendimo galiojimą. Be to, pagal šią nuostatą ši teisė apima ne tik pagrindus, kurie jau buvo nurodyti apeliacijoje. Iš tikrųjų joje numatyta, kad reikalavimai susiję su klausimu, kuris apeliacijoje nekeliamas. Be to, toje nuostatoje nėra jokios užuominos apie tai, kad atsakovė pati galėjo pateikti apeliaciją dėl minėto sprendimo. Taigi

šis sprendimas gali būti ginčijamas tiek atskira apeliacija, numatyta Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnyje, tiek reikalavimais, numatytais Reglamento Nr. 216/96 8 straipsnio 3 dalyje (šiuo klausimu žr. 19 punkte minėto Sprendimo *COMIT*, EU:T:2011:144, 23 punktą).

23 Antra, priešingai, nei klaidingai manė Apeliacinė taryba, ieškovės reikalavimų, išdėstytų pateikiant pastabas, priimtinumo pripažinimas nereiškia, kad atsakovei leidžiama Apeliacinėje taryboje pateikti apeliaciją nesilaikant terminų ir nesumokant apeliacijos mokesčio, numatyto Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnyje.

24 Iš tikrųjų, iš Reglamento Nr. 216/96 8 straipsnio 3 dalies formuluotės aiškiai matyti, kad pateikti reikalavimus panaikinti arba pakeisti ginčijamą sprendimą dėl klausimo, kuris nebuvo iškeltas apeliacijoje, galima tik nagrinėjant bylą *inter partes* tvarka. Šie reikalavimai turi būti išdėstomi pastabose, kurios pateikiamos vykstant minėtoms procedūroms. Todėl, kaip teisingai pažymėjo ieškovė, šioje nuostatoje numatyta, jog tokie reikalavimai praranda dalyką, jeigu apeliantas nutraukia bylos nagrinėjimą Apeliacinėje taryboje. Taigi, siekiant ginčyti Protestų skyriaus sprendimą, Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnyje numatyta atskira apeliacija yra vienintelė priemonė, suteikianti galimybę aiškiai išreikšti savo priekaištus. Tai reiškia, kad reikalavimai panaikinti arba pakeisti ginčijamą sprendimą dėl klausimo, kuris nebuvo iškeltas apeliacijoje pagal Reglamento Nr. 219/96 8 straipsnio 3 dalį, skiriasi nuo apeliacijos, kuri numatyta Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnyje. Taigi, kaip teisingai nurodė ieškovė, minėtiems reikalavimams netaikomos Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnyje išdėstytos sąlygos.

25 Šiuo atveju reikia nurodyti, kad pagal Reglamento Nr. 216/96 8 straipsnio 3 dalį ieškovė, kaip šalis atsakovė Apeliacinėje taryboje, pateikdama pastabas ir laikydamasi terminų, išdėstė reikalavimus pakeisti Protestų skyriaus sprendimą dėl 43 klasės paslaugų. Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 23 ir 24 punktuose, tai darydama ji neprivalėjo laikytis terminų ir sumokėti apeliacijos mokesčio, numatytų Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnyje. Todėl Apeliacinė taryba klaidingai atmetė minėtus reikalavimus kaip nepriimtinus.

26 Be kita ko, dėl ieškovės ir VRDT argumentų, susijusių su ieškovės argumentų dėl 43 klasės paslaugų priimtinumu, primintina, kad kontrolė, kurią Bendrasis Teismas vykdo pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnį, yra VRDT apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo kontrolė. Vykdydamas tokią kontrolę jis gali panaikinti arba pakeisti sprendimą, dėl kurio pareikštas ieškinys, tik tuomet, jeigu jį priimant egzistavo vienas iš panaikinimo ar pakeitimo pagrindų, išvardytų šio reglamento 65 straipsnio 2 dalyje (2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Les Éditions Albert René / VRDT*, C-16/06 P, Rink., EU:C:2008:739, 123 punktas). Tačiau šis Bendrajam Teismui suteiktas įgaliojimas pakeisti sprendimus nereiškia, kad jis gali atlikti vertinimą, dėl kurio minėta taryba dar neišreiškė savo nuomonės (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 5 d. Sprendimo *Edwin / VRDT*, C-263/09 P, Rink., EU:C:2011:452, 71 ir 72 punktus).

27 Todėl šiuo atveju Bendrasis Teismas neturi vertinti argumentų, kurių Apeliacinė taryba neįvertino, pagrįstumo.

28 Taigi reikia pritarti pirmajam pagrindui, susijusiam su Reglamento Nr. 216/96 8 straipsnio 3 dalies pažeidimu, ir todėl iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo buvo atmesti ieškovės reikalavimai, susiję su 43 klasės paslaugomis.

Dėl (ieškinio) antrojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

29 Primintina, kad antrasis ieškovės nurodytas pagrindas yra susijęs su protesto atmetimu dėl 29 klasės prekių.

30 Iš esmės ieškovė nurodo, jog Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad ankstesnio Bendrijos prekių ženklo skiriamasis požymis nėra didesnis už vidutinį, kad atitinkamos visuomenės pastabumo lygis yra vidutinis ir kad nėra galimybės supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas.

31 VRDT ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

32 Vadovaujantis Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktu, ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas, jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas. Suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu.

33 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką galimybę supainioti sudaro galimybė, kad visuomenė manys, jog nagrinėjamos prekės ar paslaugos pagamintos arba suteiktos tos pačios įmonės arba ekonomiškai susijusių įmonių. Pagal tą pačią teismo praktiką galimybė supainioti turi būti vertinama visapusiškai, atsižvelgiant į tai, kaip atitinkama visuomenė suvokia nagrinėjamus žymenis ir prekes ar paslaugas, ir į visas konkrečiam atvejui būdingas aplinkybes, ypač į žymenų ir jais žymimų prekių ar paslaugų panašumo tarpusavio priklausomybę (žr. 2003 m. liepos 9 d. *Sprendimo Laboratorios RTB / VRDT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, Rink., EU:T:2003:199, 30–33 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

34 Siekiant taikyti Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą galimybė supainioti suponuoja, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs arba panašūs ir kad kartu prekės ar paslaugos, kurioms jie skirti, yra tapačios arba panašios. Šios sąlygos yra kumuliacinės (žr. 2009 m. sausio 22 d. Sprendimo *Commercy / VRDT – easyGroup IP Licensing (easyHotel)*, T-316/07, Rink., EU:T:2009:14, 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

35 Būtent atsižvelgiant į šiuos principus reikia išnagrinėti Apeliacinės tarybos atliktą galimybės supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, vertinimą.

Dėl atitinkamos visuomenės

36 Pirmiausia ieškovė mano, kad, kadangi atitinkamos prekės yra nebrangios, visuomenės pastabumo lygis jas perkant bus žemas. Toliau ji mano, kad atlikdama vertinimą Apeliacinė taryba neatsižvelgė į Italijos visuomenę ir į aplinkybę, kad vartotojai retai turi galimybę tiesiogiai palyginti skirtingus prekių ženklus.

37 Remiantis teismo praktika, visapusiškai vertinant galimybę supainioti reikia atsižvelgti į vidutinį atitinkamos kategorijos prekių vartotoją, kuris yra pakankamai informuotas, protingai pastabus ir nuovokus. Taip pat reikia atsižvelgti į aplinkybę, kad vidutinio vartotojo pastabumo lygis gali skirtis, atsižvelgiant į aptariamų prekių ar paslaugų kategoriją (žr. 2007 m. vasario 13 d. Sprendimo *Mundipharma / VRDT – Altana Pharma (RESPICUR)*, T-256/04, Rink., EU:T:2007:46, 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

38 Kai ankstesnio prekių ženklo apsauga apima visą Europos Sąjungą, reikia atsižvelgti į tai, kaip prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, suvokia nagrinėjamų prekių arba paslaugų vartotojas šioje teritorijoje. Tik reikia priminti, jog tam, kad Bendrijos prekių ženklą būtų atsisakyta įregistruoti, pakanka, kad santykinis atmetimo pagrindas, numatytas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte, egzistuotų tik Sąjungos dalyje (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Mast-Jägermeister / VRDT – Licorera Zacapaneca (VENADO su rėmu ir kt.)*, T-81/03, T-82/03 ir T-103/03, Rink., EU:T:2006:397, 76 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

39 Šiuo atveju, kaip teisingai nurodo VRDT, Apeliacinė taryba teisingai nurodė, jog, kadangi atitinkamos prekės yra kasdieninio vartojimo prekės, atitinkamą visuomenę sudaro vidutiniai Sąjungos vartotojai, kurie laikomi pakankamai informuotais ir protingai pastabiais bei nuovokiais (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Cabrera Sánchez / VRDT – Industrias Cárnicas Valle (el charcutero artesano)*, T-242/06, EU:T:2007:391, 38 punktą).

40 Šios išvados negali paneigti ieškovės argumentai. Iš tikrųjų Apeliacinė taryba atsižvelgė į Italijos visuomenę. Ji tai aiškiai nurodė ginčijamo sprendimo 39 punkte, kuriame pažymėjo, jog žodis „mini“ visoje Sąjungoje, įskaitant Italiją, suprantamas kaip reiškiantis „mažas“. Be to, minėto sprendimo 45 punkte ji priminė teismo praktiką, suformuotą 1999 m. birželio 22 d. Sprendime *Lloyd Schuhfabrik Meyer* (C-342/97, Rink., EU:C:1999:323), ir teisingai nurodė, priešingai, nei tvirtina ieškovė, kad vartotojas retai turi galimybę tiesiogiai palyginti skirtingus prekių ženklus ir turi pasikliauti netiksliai įsimintu jų vaizdu.

41 Todėl reikia atmesti ieškovės argumentus dėl atitinkamos visuomenės.

Dėl prekių palyginimo

42 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, siekiant įvertinti nagrinėjamų prekių ar paslaugų panašumą, reikia atsižvelgti į visus svarbius ryšį tarp šių prekių ar paslaugų apibūdinančius veiksnius. Šie veiksniai pirmiausia apima jų rūšį, paskirtį, naudojimą ir konkurencinį ar papildomą pobūdį. Gali būti atsižvelgiama ir į kitus veiksnius, kaip antai atitinkamų prekių platinimo kanalus (žr. 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *El Corte Inglés / VRDT – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños)*, T-443/05, Rink., EU:T:2007:219, 37 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

43 Šiuo atveju visos prekės, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, žymimos ankstesniu prekių ženklu. Todėl darytina išvada, kad atitinkamos prekės tapačios prekėms, kurioms skirtas ankstesnis prekių ženklas, o tai nebuvo ginčyta.

Dėl žymenų palyginimo

44 Ieškovė tvirtina, kad aptariamų žymenų dominuojantys elementai yra, pirma, kalbant apie prašomą įregistruoti prekių ženklą, elementas „minimini“, ir, antra, kalbant apie ankstesnį prekių ženklą, žodžių junginys „mini wini“. Ji mano, kad minėti žymenys yra labai panašūs, nes abiejuose yra žodis „mini“ ir jie ištariami panašiai, ir kiekviename iš minėtų žymenų po žodžio „mini“ eina raidžių grupė „ini“. Jos nuomone, kiekviename prekių ženkle dėl šių dviejų elementų atsiranda rimas, todėl atitinkama visuomenė juos greičiau įsimena ir atpažįsta. Toliau ji priekaištauja Apeliacinei tarybai dėl to, kad ji neatsižvelgė į tai, jog dėl savo dydžio ir išskirtinės pozicijos elementas „minimini“ yra svarbiausias prašomo įregistruoti prekių ženklo elementas. Galiausiai ji mano, kad vizualiai ankstesnio prekių ženklo raidė „w“ gali būti suvokiama kaip apversta raidė „m“.

45 Visapusis galimybės supainioti vertinimas, kiek jis susijęs su vizualiu, fonetiniu ar konceptualiu žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumu, turi būti pagrįstas bendru jų daromu įspūdžiu, pirmiausia atsižvelgiant į jų skiriamuosius ir dominuojančius elementus. Vidutinio nagrinėjamų prekių ir paslaugų vartotojo prekių ženklų suvokimas turi lemiamą reikšmę atliekant bendrą minėtos galimybės supainioti vertinimą. Šiuo klausimu pabrėžtina, kad vidutinis vartotojas prekių ženklą paprastai suvokia kaip visumą ir nenagrinėja įvairių jo detalių (žr. 2007 m. birželio 12 d., Sprendimo *VRDT / Shaker*, C-334/05 P, Rink., EU:C:2007:333, 35 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

46 Vertinant dviejų prekių ženklų panašumą negali pakakti atsižvelgti tik į vieną sudėtinio prekių ženklo elementą ir jį palyginti su kitu prekių ženklu. Atvirkščiai, šį palyginimą būtina atlikti nagrinėjant atitinkamus prekių ženklus, kai vertinama kiekvieno iš jų visuma, tačiau tai nereiškia, kad bendro įspūdžio, kurį atitinkamos visuomenės atmintyje paliko sudėtinis prekių ženklas, tam tikromis

aplinkybėmis negali labiau lemti vienas ar keli jo elementai (žr. 45 punkte minėto Sprendimo *VRDT / Shaker*, EU:C:2007:333, 41 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Panašumas gali būti vertinamas remiantis vien dominuojančiu elementu tik tuomet, jei visos kitos prekių ženklo sudedamosios dalys yra nežymios (45 punkte minėto Sprendimo *VRDT / Shaker*, EU:C:2007:333, 42 punktas ir 2007 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Nestlé / VRDT*, C-193/06 P, EU:C:2007:539, 42 punktas). Taip visų pirma galėtų būti, jei ši sudedamoji dalis viena dominuotų atitinkamos visuomenės atmintyje išlikusiame šio prekių ženklo vaizde, o kitos šio prekių ženklo sudedamosios dalys būtų nežymios bendrame jo daromame įspūdyje (minėto Sprendimo *Nestlé / VRDT*, EU:C:2007:539, 43 punktas).

47 Be to, remiantis teismo praktika, reikia priminti, kad paprastai visuomenė apibūdinamojo elemento, kuris yra sudėtinio prekių ženklo dalis, nelaikys skiriamuoju ir dominuojančiu to prekių ženklo sukurto bendro įspūdžio elementu (2003 m. liepos 3 d. Sprendimo *Alejandro / VRDT – Anheuser Busch (BUDMEN)*, T-129/01, Rink., EU:T:2003:184, 53 punktas; 2004 m. spalio 6 d. Sprendimo *New Look / VRDT – Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE ir NLCollection)*, T-117/03–T-119/03 ir T-171/03, Rink., EU:T:2004:293, 34 punktas ir 2005 m. liepos 7 d. Sprendimo *Miles International / VRDT – Biker Miles (Biker Miles)*, T-385/03, Rink., EU:T:2005:276, 44 punktas).

Dėl vizualaus palyginimo

48 Visų pirma primintina, kad, nustatant prekių ženklą sudarančio elemento skiriamąjį požymį, reikia vertinti didesnį ar mažesnį šio elemento galėjimą identifikuoti tam tikrai įmonei priklausančias prekes ar paslaugas, kurioms buvo įregistruotas prekių ženklas, ir taip atskirti tas prekes ir paslaugas nuo kitų įmonių prekių ir paslaugų. Atliekant šį vertinimą, ypač reikia atsižvelgti į nagrinėjamam prekių ženklui būdingas savybes, atsižvelgiant į tai, ar jis apibūdina prekes ar paslaugas, kurioms yra įregistruotas, ar ne (žr. 2006 m. birželio 13 d., Sprendimo *Inex / VRDT – Wiseman (Karvės odos atvaizdas)*, T-153/03, Rink., EU:T:2006:157, 35 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

49 Šiuo atveju reikia nurodyti, kad abu aptariami žymenys turi žodį „mini“, kuris siejasi su vienu atitinkamų prekių požymiu. Iš tikrųjų, kaip ginčijamo sprendimo 39 punkte teisingai išanalizavo Apeliacinė taryba, minėtu žodžiu nurodomas mažas prekių dydis; ieškovė, be kita ko, šios aplinkybės neginčija. Todėl šiam žodžiui būdingas apibūdinamasis rezonansas, dėl kurio jis mažiau tinkamas identifikuoti prekes, kurioms prekių ženklas buvo įregistruotas, kaip pagamintas konkrečios įmonės.

50 Be to, priešingai, nei tvirtina ieškovė, dėl žodžio „mini“ pakartojimo prašomo įregistruoti prekių ženklo elemente „minimini“ minėtas elementas netampa labiau išsiskiriantis. Iš tikrųjų, net jeigu minėtą elementą reikėtų analizuoti kaip visumą, kaip nurodo ieškovė, atitinkama visuomenė šį elementą suvoktų kaip paprastą žodžio „mini“ pakartojimą. Minėta visuomenė jame įžvelgtų tik nuorodą į labai mažą atitinkamų prekių dydį. Ši visuomenė nesuvoktų aptariamo elemento kaip skiriamojo elemento.

51 Be kita ko, paprastai visuomenė apibūdinamojo elemento, kuris yra sudėtinio prekių ženklo dalis, nelaiko skiriamuoju ir dominuojančiu elementu to prekių ženklo sukeltame bendrame įspūdyje. Tačiau silpnas sudėtinio prekių ženklo elemento skiriamasis požymis nebūtinai reiškia, kad jis negali būti dominuojantis elementas, nes, ypač atsižvelgiant į jo vietą žymenyje ir dydį, jis gali atkreipti vartotojo dėmesį ir išlikti jo atmintyje (šiuo klausimu žr. 48 punkte minėto Sprendimo *Karvės odos atvaizdas*, EU:T:2006:157, 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

52 Taigi reikia patikrinti, ar prašomo įregistruoti prekių ženklo elementas „minimini“ dėl savo dydžio arba pozicijos gali būti laikomas minėto prekių ženklo dominuojančiu elementu.

53 Primintina, kad sudėtinis prekių ženklas gali būti laikomas panašiu į kitą prekių ženklą, tapatų vienai iš sudėtinio prekių ženklo sudedamųjų dalių ar panašų į ją, tik jeigu pastaroji yra dominuojantis sudėtinio prekių ženklo sukurto bendro įspūdžio elementas. Taip yra, kai ši sudedamoji dalis gali viena dominuoti atitinkamos visuomenės atmintyje užsifiksavusiame šio prekių ženklo vaizde, o kitos šio

prekių ženklo sudedamosios dalys yra nežymios bendrame jo sukeltame įspūdyje (2002 m. spalio 23 d. Sprendimo *Matratzen Concord / VRDT – Hukla Germany (MATRATZEN)*, T-6/01, Rink., EU:T:2002:261, 33 punktas). Taigi panašumas gali būti vertinamas remiantis vien dominuojančiu elementu tik tuomet, jei visos kitos prekių ženklo sudedamosios dalys yra nesvarbios.

54 Taigi šiuo atveju reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į žodžius „stick“, „fratelli“, „beretta“, „1812“ ir „gli originali“, išdėstytus aplink „minimini“, pastarasis elementas nėra prašomo įregistruoti prekių ženklo dominuojantis elementas, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 53 punkte minėtą teismo praktiką.

55 Kaip pažymėjo Apeliacinė taryba, prašomo įregistruoti prekių ženklo žodžiai „fratelli“, „1812“ ir „gli originali“ dėl savo mažumo atitinkamos visuomenės dėmesį patrauks mažiau, o anglakalbei visuomenei minėto prekių ženklo elementas „stick“ išnyks bendrame įspūdyje ir ji laikys jį atitinkamų prekių formos apibūdinimu.

56 Tačiau visuomenės dėmesį patrauks prašomo įregistruoti prekių ženklo elementas „beretta“, kuris, priešingai nei žodis „mini“, nieko nereiškia atitinkamose kalbose. Reikia patikslinti, kaip tai daro Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 41 punkte, kad aplinkybė, jog vidutinis vartotojas italas gali laikyti šį elementą patronimu, yra nesvarbi, nes jis neturi atitikmens ankstesniame žymenyje ir yra visiškai į jį nepanašus. Reikia pažymėti, kad minėtas elementas baltai užrašytas tamsaus ovalo viduje ir dėl to yra aiškiai matomas.

57 Todėl visi prašomą įregistruoti prekių ženklą sudarantys elementai, ypač elementas „beretta“, prisideda prie minėto prekių ženklo vaizdo, kurį atitinkama visuomenė įsimena, sukūrimo ir dėl to nėra nesvarbūs. Taigi manytina, kad vizualų aptariamų žymenų palyginimą reikia atlikti remiantis visais jų elementais, o ne tik elementu „minimini“ minėto prekių ženklo atveju, ir elementu „mini wini“ ankstesnio prekių ženklo atveju.

58 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pritarti ginčijamam sprendimui tiek, kiek jo 41 punkte nuspręsta, jog aptariami žymenys tik šiek tiek panašūs vizualiai.

59 Be kita ko, net jeigu ankstesnio prekių ženklo raidė „w“ gali būti suprasta kaip apversta raidė „m“, šis ieškovės argumentas nedaro įtakos tariamam prašomo įregistruoti prekių ženklo elemento „minimini“ dominuojančiam pobūdžiui ir dėl jo nepadidėtų aptariamų žymenų panašumo laipsnis.

Dėl fonetinio palyginimo

60 Dėl fonetinio palyginimo pasakytina, kad reikia pritarti Apeliacinės tarybos tvirtinimui, jog aptariami žymenys yra tik šiek tiek panašūs.

61 Atsižvelgiant į tai, ką Apeliacinė taryba nusprendė ginčijamo sprendimo 42 punkte, reikia konstatuoti, jog atitinkamos visuomenės dėmesys būtų atkreiptas į labiau išsiskiriantį prašomo įregistruoti prekių ženklo elementą „beretta“ ir tam tikra apimtimi į minėto prekių ženklo elementą „stick“; į pastarąjį elementą dėmesį atkreiptų jo reikšmės nesuprantanti atitinkamos visuomenės dalis. Šie du elementai neturi atitikmenų ankstesniame prekių ženkle. Todėl, priešingai, nei tvirtina ieškovė, aptariami žymenys ištariami skirtingai.

62 Iš to matyti, kad Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog aptariami žymenys tik šiek tiek panašūs fonetiškai.

Dėl konceptualaus palyginimo

63 Dėl konceptualaus palyginimo Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad aptariami žymenys yra tik šiek tiek panašūs, nes jiems bendras tik žodis „mini“, kuris tik apibūdina vieną atitinkamų prekių savybę.

64 Todėl darytina išvada, kad Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog aptariami žymenys tik šiek tiek panašūs konceptualiai.

Dėl galimybės supainioti

65 Ieškovė priekaištauja Apeliacinei tarybai dėl to, kad, remdamasi jos pateiktais įrodymais, ši nenusprendė, jog ankstesnis prekių ženklas yra įgijęs didesnį skiriamąjį požymį. Be to, ji priekaištauja, kad vertinant nebuvo skirta pakankamai dėmesio vartotojams italams. Be kita ko, ji mano, kad bandydama įsiminti arba nurodyti atitinkamas prekes atitinkama visuomenė trumpins prašomą įregistruoti prekių ženklą. Ji mano, kad prašomo įregistruoti prekių ženklo žodžiai „stick“, „gli originali“ ir „fratelli beretta 1812“ nebus laikomi tokiais svarbiais elementais kaip minėto prekių ženklo elementas „minimini“. Jos nuomone, pastarasis elementas, be to, kad neturi jokios reikšmės, yra lengviausiai įskaitomas šio prekių ženklo elementas. Taigi Apeliacinė taryba turėjo aptariamą elementą laikyti labiausiai dominuojančiu prašomo įregistruoti prekių ženklo sukuriamame bendrame įspūdyje arba turėjo bent jau pripažinti jo nepriklausomą išskirtinę poziciją. Todėl Apeliacinė taryba suklydo, kai atmetė galimybės supainioti buvimą.

66 Visapusis galimybės supainioti vertinimas reiškia, jog tarp veiksnių, į kuriuos atsižvelgiama, būtent tarp prekių ženklų panašumo ir žymimų prekių ar paslaugų panašumo, egzistuoja tam tikra tarpusavio priklausomybė (1998 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Canon*, C-39/97, Rink., EU:C:1998:442, 17 punktas ir 38 punkte minėto Sprendimo *VENADO su rėmu ir kt.*, EU:T:2006:397, 74 punktas).

67 Dėl ieškovės pateiktų įrodymų primintina, kad ryškesnio nei įprastas skiriamojo požymio buvimas dėl to, jog rinkoje prekių ženklas visuomenei yra žinomas, būtinai reikalauja, kad šis prekių ženklas būtų žinomas bent jau didelei suinteresuotosios visuomenės daliai (žr. 2006 m. liepos 12 d. Sprendimo *Vitakraft-Werke Wührmann / VRDT – Johnson's Veterinary Products (VITACOAT)*, T-277/04, Rink., EU:T:2006:202, 34 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Šiuo atveju buvo nustatyta, kad atitinkamą visuomenę sudaro Sąjungos vartotojai.

68 Norint įvertinti, ar prekių ženklas turi ryškų skiriamąjį požymį dėl to, kad yra žinomas visuomenei, reikia atsižvelgti į visas svarbias bylos aplinkybes, t. y. pirmiausia į prekių ženklo turimą rinkos dalį, jo naudojimo dažnumą, geografinį paplitimą ir naudojimo trukmę, įmonės investicijų, skirtų jo reklamai, dydį, į tai, kiek yra suinteresuotųjų asmenų, kurie dėl prekių ženklo atskiria prekes ar paslaugas kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės, taip pat į prekybos ir pramonės rūmų ar kitų profesinių asociacijų pareiškimus (žr. 67 punkte minėto Sprendimo *VITACOAT*, EU:T:2006:202, 35 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

69 Šiuo atveju ieškovė pateikė Apeliacinei tarybai tuos pačius įrodymus, kurie buvo pateikti Protestų skyriui. Pateikti šie įrodymai:

— ieškovės generalinio direktoriaus pažyma, kurioje nurodoma pardavimo apimtis ir apyvarta 2006–2009 m.,

— prekių etikečių kopijos,

— ieškovės komunikacijos agentūros laiškas apie sumas, išleistas televizijos reklamai 2005–2009 m. (nuo 358 700 eurų iki 476 300 eurų, 668–934 reklaminiai filmukai per metus),

— mėsos gaminių reklaminiai leidiniai,

— kompaktinė plokštelė, kurioje pateikiami televizijos reklamos pavyzdžiai,

— prekių, kurios nurodomos kaip mėsos gaminiai, kurie parduodami pažymėti prekių ženklu „mini wini“, sąskaitos ir užsakymų kvitai,

— mažmenininkų, internete prekiaujančių maisto produktais ir siūlančių mėsos gaminius, kurie parduodami pažymėti prekių ženklu „mini wini“, interneto svetainių ekranų vaizdo kopijos,

— *Deutsche Patent-und Markemamt* (Vokietijos patentų ir prekių ženklų tarnyba) registro išrašas, susijęs su žodiniu prekių ženklu „mini wini“,

— interneto svetainės ekrano vaizdo kopijos su mėsos gaminių, kurie parduodami pažymėti prekių ženklu „mini wini“, reklama,

— ieškovės prekių stikliniame inde nuotraukos kopija ir ieškovės pareiškimas apie įvairius jos prekių aspektus, kaip antai jų ingredientus.

70 Visų pirma reikia nurodyti, kad įrodymai, susiję su apyvarta ir ankstesnio prekių ženklo reklamine medžiaga, negali būti laikomi tiesioginiais įrodymais, kurie patvirtina didesnio skiriamojo požymio buvimą dėl galimo visuomenės žinojimo apie prekių ženklą. Iš tikrųjų, apyvarta ir reklaminė medžiaga patys savaime neįrodo, kad visuomenė, kuriai skirtos atitinkamos prekės, suvokia žymenį kaip komercinės kilmės nuorodą (pagal analogiją žr. 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Glaverbel / VRDT (Stiklo paviršiaus tekstūra)*, T-141/06, EU:T:2007:273, 41 punktą).

71 Dėl televizijos reklamos gamybos ir platinimo ieškovė pateikė, be kita ko, komunikacijos agentūros laišką, kuriame lentelėje pateikiamas rodytų reklaminių filmukų, kuriais buvo skatinama pirkti ankstesniu prekių ženklu pažymėtas prekes 2005–2009 m, skaičius ir išlaidos, skirtos televizijos reklamai. Iš šios lentelės matyti, kad minėtu laikotarpiu aptariama televizijos reklama buvo pasiekusi 668–934 reklaminių filmukų per metus lygį, o tam prireikė išlaidų, kurios lygios nuo 358 700 eurų iki 476 300 eurų per metus. Šie skaičiai, nors ir susiję, neleidžia daryti išvados, kad ankstesnį prekių ženklą žino bent didelė atitinkamos visuomenės dalis. Žinoma, šie skaičiai yra rodiklis, tačiau jų pačių neužtenka didesnio nei vidutinio skiriamojo požymio įgijimui įrodyti, nes jie nepagrįsti informacija, nurodančia, jok aptariami reklaminiai filmukai darė įtaką visuomenei, kuriai skirtas ankstesnis prekių ženklas (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Lange Uhren / VRDT (Geometrinės figūros ant laikrodžio ciferblato)*, T-152/07, EU:T:2009:324, 145 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

72 Galiausiai, reikia konstatuoti, kad ieškovė nepateikė tokių įrodymų kaip nuomonių apklausos, rinkos tyrimai arba profesinių asociacijų pareiškimai, nurodančių atitinkamos visuomenės dalį, kuri dėl minėto prekių ženklo identifikuoja prekes kaip pagamintas ieškovės. Be kita ko, kaip nurodė Apeliacinė taryba, pateikti įrodymai nesuteikia informacijos apie ieškovės užimamą rinkos dalį.

73 Todėl Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 50 punkte teisingai nusprendė, kad, nors pateikti įrodymai patvirtina ankstesnio prekių ženklo naudojimą Vokietijoje mėsos gaminiams, jie neleidžia padaryti išvados, kad šio prekių ženklo skiriamasis požymis yra didesnis už vidutinį. Iš tikrųjų vien aplinkybės, kad prekių ženklas buvo naudojamas Sąjungoje jau nemažai metų, nepakanka įrodyti, kad dėl minėto prekių ženklo atitinkama visuomenė identifikuoja prekes kaip pagamintas konkrečios įmonės.

74 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia atmesti ieškovės tvirtinimus dėl ankstesnio prekių ženklo turimo sustiprėjusio skiriamojo požymio. Taigi ginčijamo sprendimo 47 punkte Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog kadangi žymuo „mini wini“, vertinamas kaip visuma, neturi jokios reikšmės, ankstesniam prekių ženklui būdingas vidutinis skiriamasis požymis.

75 Be kita ko, primintina, jog kadangi ankstesnis prekių ženklas yra Bendrijos prekių ženklas, teritorija, į kurią reikia atsižvelgti analizuojant galimybę supainioti, yra visa Sąjungos teritorija. Taigi, priešingai, nei tvirtina ieškovė, Apeliacinė taryba nesuklydo dėl to, kad Italijos visuomenei neskyrė daugiau dėmesio. Taip pat primintina, kad jau buvo nustatyta, jog atitinkama visuomenė, įskaitant Italijos visuomenę, prašomo įregistruoti prekių ženklo elementą „minimini“ suvoks kaip paprastą žodžio „mini“ pakartojimą.

76 Be to, nors iš tiesų įmanoma sutrumpinti prekių ženklą (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Monster Energy / VRDT – Balaguer (icexpresso + energy coffee)*, T-61/14, EU:T:2015:750, 55 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), šio sprendimo 56 ir 61 punktuose jau buvo nustatyta, kad prašomo įregistruoti prekių ženklo elementas „minimini“ yra mažiau išskirtinis nei šio prekių ženklo elementas „beretta“ ir todėl mažiau patrauktų atitinkamos visuomenės dėmesį. Taigi reikia atmesti ieškovės argumentus, kad vartotojas linkęs sutrumpinti prašomą įregistruoti prekių ženklą, t. y. įsiminti tik elementą „minimini“ ir nekreipti dėmesio į kitus elementus.

77 Galiausiai, priešingai, nei tvirtina ieškovė, prašomo įregistruoti prekių ženklo elementas „minimini“ nėra vienintelis puikiai įskaitomas teksto elementas, kaip tai suprantama pagal 2009 m. spalio 20 d. Sprendimą *Aldi Einkauf / VRDT – Goya Importaciones y Distribuciones (4 OUT Living)* (T-307/08, Rink., EU:T:2009:409). Iš tikrųjų, kaip buvo nustatyta šio sprendimo 56 ir 61 punktuose, minėto prekių ženklo elementas „beretta“ nėra mažiau pastebimas nei šio prekių ženklo elementas „minimini“. Taigi ieškovės kaltinimą reikia atmesti.

78 Be to, atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta, reikia konstatuoti, kad prašomą įregistruoti žymenį sudaro ne įstojusios į bylą šalies įmonės pavadinimo ir praktiškai identiškai naudojamo ankstesnio prekių ženklo junginys. Taigi, priešingai, nei nurodo ieškovė, nebuvo įrodyta, kad prašomo įregistruoti prekių ženklo elementas „minimini“ užima savarankišką išskirtinę poziciją, kaip tai suprantama pagal 2005 m. spalio 6 d. Sprendimą *Medion* (C-120/04, Rink., EU:C:2005:594).

79 Taigi reikia nurodyti, kad, pirma, atitinkamos visuomenės atidumo lygis tokioms prekėms yra vidutinis. Antra, ankstesniam prekių ženklui būdingas vidutinis skiriamasis požymis dėl šio sprendimo 74 punkte nurodytų priežasčių. Trečia, primintina, kad prekės, kurioms skirti aptariami žymenys, yra tapačios. Ketvirta, iš šio sprendimo 44–64 punktų matyti, kad minėti žymenys tik šiek tiek panašūs vizualiai, fonetiškai ir konceptualiai.

80 Iš visų pateiktų paaiškinimų matyti, jog Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad nėra galimybės supainioti pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą ir kad todėl nereikia nagrinėti naudojimo įrodymo.

81 Todėl ieškovės antrasis ieškinio pagrindas atmestinas.

82 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog reikia panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek Apeliacinė taryba atmetė ieškovės reikalavimą pakeisti Protestų skyriaus sprendimą dėl 43 klasės paslaugų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

83 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Bendrasis Teismas gali paskirstyti išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas. Kadangi šiuo atveju kiekvienos šalies dalis reikalavimų buvo atmesta, reikia nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2014 m. vasario 14 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 1159/2013-4) tiek, kiek juo buvo atmestas *Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG* reikalavimas pakeisti Protestų skyriaus sprendimą dėl 43 klasės paslaugų.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. ***Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG*, Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ir *Salumificio Fratelli Beretta SpA* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Paskelbta 2016 m. vasario 4 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.